

TITVLVS XLII

Hunc delectū confirmam⁹: approbam⁹ electionē: cōfirma
tū admitti uolum⁹: **H**ac aut̄ cōfirmatiōe noſtra deinceps
eo fungat̄ magistrat⁹ eiuscemodi munere quo reliqui præ
tores urbis iſtis noſtræ cōſueuere fungi. **V**alete. **E**x **M**e,
diolano. **x.** **Kl.** **A**prilis.

Synonyma confirmatoria.

Quæ gessit is confirmo.

Nihil ex ijs infirmo: sed poti⁹ approbo: quæ meo iſtico-
mine dixit **S**cæuola.

Aequē habere rata firmaq; **S**cæuolæ gesta uolo: ac si ego
interfuſsem.

Confirmo delectū iſtum magistratū.

Comprobo quæ uillicus me⁹ in prædio gessit.

Firma ſit mei fundi uenditio a **S**cæuola facta.

Non muto quicq; quod is effecerit.

Habeo pro facto per pulchre: quicq; meo nomine iſtic fa-
ctum eſt a **S**cæuola.

Gessisse uolo **S**cæuolā oia meo cū instituto.

Nihil excipio ex gessis ab iſto.

Fecerit iſte nō ſecus ſingula: ac me p̄ſente.

Sciāt oēs me p̄batissima dicere: quæ fecit mea in cauſa.

Confirmatum ſemper quisque putet quod egerit pro me
Scæuola.

Nuſq; obijciā benefactū nō eſſe: qđ pro me fecerit iſte.

Ab iſto quicq; effectū eſt: ome cōfirmo.

Nunq; negarim bñfacta: quæ iſte mea gesserit in re uilla.

Faciāt ut uidebit̄ **S**cæuolæ: recte factū affirmo.

Quæ uobis ſine meo cōſensu nō pſunt: approbo cūta.

Titulus. xlj.

Inuectiuſ familiaris.

Et ſi non eſt mei neq; animi nec moris in qnēq; inuechi: nō
poſſum tamen eandē in re ſeruare modetiām: cuius iure

Hieronym⁹ dixerim: ut **H**ieronym⁹ in **V**igilantiū inquit: lingua m̄
contra **V**igi cidendam: & in fruſtalacerandā: ut q̄ loqui nelcis: diſcas
lantium aliqu⁹ cōticeſcere. **A**ſſidue tuo iſto ſcurrili ore ac impudē-

TITVLVS XLII

tissimo in aliquā debaccharis: & ridiculū caput omnes bo
nos irrides. Assidue uersatus in luto ad aures usq; marcē
tes alios uocas & putridos. Assidue sis in deridēdos & do
tos & eruditos insolentior atq; insanior. Vnde ista mor
dacia in te tam innata? Vnde iste tu^o furor tam barbar^o
& immanis? Nam nīsi penit^o ab omni humanitate sis alie
nus: nunq; adeo insanire cogaris: ut neq; modum in dicen
do serues: neq; modestiā: sed te reuide bone uir Terentia
ne ac respice. Nōne iam annū supra trigesimū naclus nibi
lo plus sapis: q; si puer uersareris in cunis? Persuades te tī
bi uirum esse sapientissimum: cūq; nihil unq; didiceris litte
rāq; (qd inter litteras cōuenire possit) litteralissimū esse te
ducis: audesq; de litteris cū illis contendere q; sunt in Italia
præstantissimi. Proh hominū furiose: immo bæluar^o pessi
ma: cui nihil sit tolerabili^o maledicentia: cui sunt omnia nul
lius præter uæcordiam atq; uæsania. Q; autē sit leue cere
bellū tuū istud: q; nescit uideat tuam istam quotidianam in
omni re uarietatem: ut nunq; tibi sis constantior q; cū ster
tis: aut crapula & ebrietate obrueris: aut libidini b^o uacas:
aq;bus & si non nunq; debilitas neruoꝝ at nunq; uolūtas &
immensa cupiditas surripit. Quicqd enim patrimonio re
lictum est: quicqd aduenticiū: aut profecticiū fuit: omne in
hīcse flagicijs cōsumplisti: obliguriuisti: delapidasti. Nūc
assidue tete eneruas inter Ganeones: Helluones: Pædico
nes: uir immundissime: scelestissime: perditissime. Te igi
tur castiga primum: mox reliquos tui dissimillimos casti
gabis: & noli fabula esse uulgarium. Ex Mediolano. ix. ka
lendas Aprilis.

Inuestiuia familiarissima.

Nequeo me ampli^o continere uir impurissime: nī ad ea re
spondeam deniq; qb^o me semel iter^o atq; rufus in eptissi
mæ tuæ litteræ iualerūt. Dicis esse me malum: q; te accusa
rim ignorantia: sceleratum qui non uiuam hominū iudi
cio. Tu ne quemq; audes castigare bæluarū maxima? Ma
lus sum: q; te ignorātem appello? At malus sim profecto

TITVLVS XLII

ac pessim⁹: sibæc sileam: quæ tui commilitones palam exhibent æque ac peculiaria doctrinæ bonæ præcepta. Nā cū uel ipsam ignores grammaticen ad minimos usq; characteres componendos. Disiungis enim in scribendo syllabas aspiratas quæ nullam adbident aspirādi rationēm: reliqua sunt apud te barbara: qui possim hæc conticescere? Me uero dicens: non hominum more uiuere. Non eorum inq; hominum more me fateor uiuere: qua tua sequuntur uestigia nebulones: cum istud non uiuere sit: sed mori. At eorum quidem sententia uiuo: qui longe abs te tibi⁹ patrib⁹ absunt: q; bonis uacant artib⁹: non sepeliunt̄ inter epulas: non stertūt in lectulis cū scortis: non sunt in tessera impediti ut tu soles. Quid em⁹ aut cogitas aliud die noctu⁹ aut dicens: aut facis: q; eiusmodi quicq;? Qui sunt tibi socij: Ganeones: parasiti: scurræ: tabernarij: coqui: fartoſ. Qui bus omnia credis tua: Pueris: meretricib⁹. Vbi sp̄ uersaris: In forniciib⁹: meritorij: thermis. I maledicte ac elate: nec oib⁹ de te cachinnū moueas: & quæ nescis: saltē disce. Ex Mediolano. viij. Kl. Aprilis.

Inuenitua grauis.

Demosthe. testari: qui malū sunt: Tum ut docuit Demostbenes: inter malos iplos existimandi sunt illi pessimi: q; cum omni sint polluti scelere: quasi uiri graues atq; censores: audēt altos (a quorum moribus bonis inquā atq; innocentissimis plurimum absunt) castigare: accusare: dicere perditissimos: &

Iluuenalis in eos insolentius inuehi. Ad quos illud Lauronia luuena in. iij. satyra lis inquit: Tertius e cælo cecidit Cato. Nam si recte considereret illius satyri uersus: Clodius accusat mœchos: Catilina Cetbegum. Et rursus: Quis tulerit Gracchos de seditione querētes: Quis cælū terris nō misceat & mare cælo si fur displiceat Verri: homicida Milonis. Ad teipſū cōuerteret hanc sententiā: & Antoniū dicet illū esse: q; coegit satyru loqui. Proinde si maluisses audire Cicerone dicentem:

Cicero nemine ad accusandū debere paratū esse: nisi & ad inno-

TITVLVS XLII

centiam suam exprimendam promptus sit: q̄ tuam istam
 tam insolentem in dicendo licentiam frænasses aliquan-
 tulū tete cohibusseſq; tuam tam insulsam mordacitatem
 poti⁹: q̄ in me tam imprudenter: Immo tam furiose irruis-
 ses. Tūc tibi diuus Hieronym⁹ occurrit: consuluisletq; Hieronym⁹
 inquiēs: Nihil est fœdius risu in rïsione dignissimo. Quali
 vir religiosissim⁹ uideris nostro succurrere ordinī: nō pro-
 bas uiuentes liberi⁹ religiosos: leges reformas bene uiue-
 di: Ministros & præfectos monasterior̄ admones: qd agē
 dū instas: doces: precaris: consulis: & qd deteri⁹ est pecu-
 nia corrūpere conarīs. Nihil prætermittis quod dicas no-
 bis profuturū: quasi & tu solus uideas quid conducat: &
 cæci sint cæteri: & tu sapias unus: insipiant alij. Nunc ego
 quod in fabulis legitur: video luptum esse monachum esse
 etū. Immo nūc est locus euangelio: Vt uenias in uestimen-
 tis ouiu: qui es intrinsecus lupus rapax. Audes tu quemq;
 accusare in obseruantiae aut ordinis nostri obseruantiam
 docere: qui omnium es inobseruantissimus religionis: pi-
 etatis: paupertatis: charitatis: & ipsius deniq; christianæ fi-
 dei: Vide ne hoc tam ridiculum deniq; sit: q̄ quod maxi-
 me. Nam admirabil⁹ esset uidere te religioni uacantem a
 qua semp tanq; a pniciossissima peste abhorruisti: q̄ si (ut il-
 le inquit) mulier uitulum: uel si bos æderet agnū. Tu nūc
 e cauponula clanculū rediſti ad monasteriū: nūc e fornici-
 bus: nūc a fusionū cōmercio: nunc a uitata sacerdote ad
 hæc sancta administrāda. Vbi est tuo matrimonio tibi reli-
 cta pecunia? In fœnore. Vbi matris dos? In fœnore. Vbi
 quæ clanculū assidue surripuisti monasterio? In fœnore. In
 qb⁹ uitæ gradib⁹ cōsumis hæc fœnore quælita? In gula: in
 ocio: in scortis: in cōiuratioib⁹: inq; cōpotatioib⁹: ebrieta-
 tib⁹: sceleribusq; demū oib⁹: qbus abiectissima pecudū ex-
 primaſ cōditio: Sardanapali in star: aut Smynderide syba Sardana-
 ritæ. Qui hæc ignorat diligentius inquirat: aut ad me ue palus
 niat: testibus argumentisq; probabo dignissimis: ac omni. Smynde/
 exceptiōe maiorib⁹. Sunt Mediolani Romæq; processus rides

Evangeliū

Iuuenalis

TITVLVS XLII

qbus de ecclesiasticis r̄ apinis conuinceret. Sunt & alij Pla-
 centiae Papi æq; quibus compertus in sceleribus atrocissi-
 mis æs dedit nō mediocre:n e plectere publiceç; damna
 retur. Sunt de nostris non pauci: qui si querantur:cogan-
 turq; dicant: quo eum comitati sint de quo loquor: ubi sæ-
 pius pernoctauerit: quid egerit: quibus in discriminib; ui-
 tæ induxerit illos. Sed esto sis malus quantū uis O bælua:
 sis perniciosus: sis inq nefarius. Sed non oblis: nisi tibi: sis ri-
 diculum monachorum: minus religiosorum: sis inq inter
 nos simia (& ut illud est lutenalis) fraterculus ille gigantū.
Iuuenalis
 At non audeas o bestia uelle uir bonus & uideri & existi-
 mari: nec te ijs ingeras negotijs: quæ longe absunt ab in-
 genio tuo isto: inq tam hebeti ac panicario: sed maliciose:
 sed uersuto: uafro: uersipelli: doloso. Quid enim ut fiat in-
 stas: ut Insubres ac præcipue Mediolanei pellantur hinc:
 exteri succedant: bonæ (ut dicitis) legi paratores: ea dûta/
 xat hac fingens ratione: ut nobis absentibus tu ministres:
 tu gubernes: tu omnia tuo nutu imperioç; modereris: O
 sanctū hoc monasteriū te duce: O faustum: felix ac fortu-
 natum æuum hoc: quo tu monasterij hui⁹ instaurator de/
 clareris. Non sunt igit̄ nostri tam ad bene beateç; uiuen-
 dum accincti: parati atq; apti: q̄ tu: Potes tu quicq; Oigna-
 re: O impudens: O pessime: quod nos nequeamus: Absit:
 absit: absit inquā error iste patres optimi: ut hic præsit no-
 stris: ut hic nostros propellat: ut hic hypocrita nobis impe-
 ret. Praeficite quem malitiis: modo istius malitiæ non sit lo-
 cus. Praeponite nobis sauerissimum quēç; rectorem: mo-
 do & iste cogatur ab illo: uideriq; aliquando possit quis sit
 homo: quareç; instituit usq; adeo. Ex Mediolano. vij. Kalē
 das Aprilis.

Synonyma inuestiuia.

Omnī es sceleratissimus.

Nihil est in te nō flagiosum.

Nullius es sceleris expers.

Tam abes ab omni laude: q̄ uir optimus a flagicijs.

TITVLVS XLIII

Nihil est tibi cū bonis commune.

Antiquius in te nihil est incontinētia.

Vt es oīm imprudētissimus: sic & impudētissimus.

Vitis tu qdem pessime ac pñciosissime: si bæluaḡ díci uit̄a: at nō potius mors debet.

Amas oīa male uel facta: uel dicta: uel cogitata.

Quid est obscenī quod non dicas? quid perditū quod nō audeas?

Es una eadēq̄ oīm uoce sentina sceler̄ cloaca fœtidissima

Tunc tu plurimū oblectare: cū plurimū peccas.

Nullū est tā uastū & abominandū crīme: qđ tibi leuissimū facillimū ac minimū nō uideat.

Adbibes scelerib⁹ omnē operam.

Quo mai⁹ est ac rarius uitū: eo te illud delectat magis.

Ab oīm uirtute alienus cūctis criminib⁹ uacas.

(**T**itulus. xliv.

Amatoria honesta familiaris.

Quanta sim erga te beniuolentia: nō est facile dictu. Nam si uero illud a Cicerone dictū est inuitari nos ad amandos **Cicero** quos nunq̄ uidimus: in quibus sit uirtutis simulacrum: quo debo esse in te studio: quem uidi nouiq̄ uiz̄ omni laude cumulatū. **H**abes tu qdem quæ in homine sunt rarissima: ingenuā indolem: fœcunditatē: ingenij nō mediocrē: doctrinam quæ longe lateq̄ superat ætatem. **E**sq̄ (qđ maxime probandū est in bodiernæ tempestatis hominib⁹) omnū humanissimus atq̄ qđ gratissimus: nec te officijs uinci sinis: nec cuiq̄ es difficilis. **A**mo te igitur uæhementius & abs te amari cupio: nō q̄ rear posse te mibi amore parem fieri (superabo te semp.) sed q̄ non amem: a quo nō ameri. **Q**uod tūc fieri posset: cū tu maiorib⁹ occupatus negotijs posses mei non meminisse. **I**d ut ingrati eslet hominis: ita cōtra oīm humanitatis tuæ naturā atq̄ uit̄. **N**am si uero dictū est a Seneca: **S**i uis amari: ama: necessariū ē ut amet q̄ amat: eūq̄ in naturā & bene uiuendi rationem nit̄ qui cū amet nō amet. **S**i quid ego postularem turpius: aut

Seneca